

Едны отъ тѣхъ ся употреблявать само въ Ед. число; какво-то: живошъ, здраве, любовь, рѣжь и пр. другы ся употреблявать само въ множ. число, какво-то: гащы, клещи, ножици, грѣды, мощы, нощвы сажды (по второ склоненіе); уста, врата, кола хора. (По третє склоненіе.)

37. Нѣкои имена правять множ. число на *ю* та ставать като събирателны въ срѣдень родъ и отъ него нѣкои имѣть и множ. на *я*; като: мѣжъ, мѣжю, конъ, коню; лоза, лозы и лозю, лозя; нива, нивы и нивю, нивя; снопъ, снопи, снопя.

Примѣри за разборъ.

Сѫществителны имена.

Адамъ, Ева, чловѣкъ, жена, Борису, Маріј, стада войници, главо.

Адамъ сѫщ. и.на собств. мѣж. ч. Ед. И. скл. 1-во.	
Ева сѫщ. собств. женск.	ч. Ед. И. скл. 2-ро.
чловѣкъ сѫщ. нариц. мѣж.	ч. Ед. И. скл. 1-во.
жена. сѫщ. нариц. женск.	ч. Ед. И. скл. 2-ро.
Борису сѫщ. собст. мѣж.	ч. Ед. Д. скл. 1-во.
Маріј сѫщ. собст. женск.	ч. Ед. В. скл. 2-ро.
стада сѫщ. нар. ср. събир.	ч. Ми. И. скл. 3-тѣ.
Войници сѫщ. нар. мѣж.	ч. Ми. И. скл. 1-во.
главо сѫщ. нар. женск.	ч. Ед. З. скл. 2-ро.

Упражненіе О